

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2005 r. — Ezerniece Liljeberg i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-333/05)

(2005/C 281/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ezerniece Liljeberg (Bruksela, Belgia) i in. [Przedstawiciele: G. Vandersanden, L. Levi i C. Ronzi, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji o powołaniu skarżących w części dotyczącej zaszeregowania ich w grupie A*6;
- w konsekwencji, odtworzenie w całości kariery skarżących (włącznie z należyтым uwzględnieniem ich doświadczenia w odpowiednio zmienionej grupie zaszeregowania, ich prawem do awansowania oraz do renty i emerytury) z poszanowaniem ich całkowitej równości w stosunku do innych urzędników, będących laureatami tego samego konkursu, a zatrudnionych w instytucjach innych niż Komisja;
- zasądzenie na rzecz skarżących odsetek za zwłokę na podstawie stóp ustalonych przez Europejski Bank Centralny od całości kwot odpowiadających różnicy pomiędzy wynagrodzeniem odpowiadającym zaszeregowaniu ujętemu w decyzji o powołaniu a wynagrodzeniem odpowiadającym zaszeregowaniu, do którego byli uprawnieni, do daty wejścia w życie decyzji o zaszeregowaniu skarżących do odpowiedniej grupy;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący są urzędnikami Komisji zatrudnionymi na stanowisku prawników — tłumaczy, których rekrutacja miała miejsce przed 1 maja 2004 r., na podstawie list odpowiednich kandydatów sporządzonych w wyniku konkursu LA 7/LA 6. Art. 13 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego przewiduje, że w takim przypadku instytucje mogą zatrudniać prawników tłumaczy w grupie A*7 zamiast A*6. Komisja jednak nie skorzystała z tego uprawnienia i zatrudniła skarżących w grupie A*6.

Skarżący podważają tę decyzję podnosząc, że pozostałe instytucje zatrudniały laureatów będących w tej samej sytuacji w grupie A*7, a sama Komisja zatrudniając prawników — tłumaczy jako personel tymczasowy zaszeregowywała ich w grupie A*7. Na tej podstawie skarżący powołują się na naruszenie zasady równości traktowania i niedyskryminacji, art. 1 d ust. 1 regulaminu pracowniczego zasady równoważności zatrudnienia i grupy zaszeregowania, art. 9 akapit trzeci Traktatu z Amsterdamu oraz art. 13 akapit 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.

Ponadto skarżący podnoszą, że Komisja zapewniała ich o zatrudnieniu w grupie A*7 i na tej podstawie zarzucają naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań, zasady pewności prawnej, zasady dobrej administracji, zasady dobrej wiary, zasady przejrzystości i zasady starannego działania.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2005 r. — Neirinck przeciwko Komisji

(Sprawa T-334/05)

(2005/C 281/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wineke Neirinck (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel(-e): G. Vandersanden, L. Levi i C. Ronzi, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie dorozumianej decyzji o oddaleniu wniosku o przyznanie odszkodowania oraz, w razie potrzeby, wyraźnej decyzji o oddaleniu zażalenia;
- przyznanie odszkodowania za poniesioną szkodę i zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z naruszeniem przez Komisję obietnicy zatrudnienia jej w Biurze Dochodzeniowym i Dyscyplinarnym (IDOC), najpóźniej począwszy od 1 maja 2004 r., ustalonych ex aequo et bono na kwotę 576 593,20 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca pracowała w Komisji najpierw, od 1 maja 1998 r. do 30 kwietnia 2001 r., jako oddelegowany ekspert krajowy, a następnie jako pracownik tymczasowy na podstawie umowy, która wygasła w dniu 30 kwietnia 2004 r.

Od października 2003 r. skarżąca zabiegała o ponowne zatrudnienie w charakterze pracownika tymczasowego począwszy od 1 maja 2004 r. Skarżąca stwierdza, że zaproponowano jej stanowisko w Biurze Dochodzeniowym i Dyscyplinarnym, lecz do jej zatrudnienia w końcu nie doszło z uwagi na błąd służb Komisji. Skarżąca twierdzi, że DG ds. Administracji odmówiła jej zatrudnienia z uwagi na przekroczenie maksymalnego okresu sześciu lat pracy na rzecz Komisji. Według skarżącej taka wykładnia jest błędna, gdyż trzy pierwsze lata przepracowane w Komisji w charakterze oddelegowanego eksperta krajowego nie powinny być brane pod uwagę. Podkreśla, że administracja w końcu uznała swój błąd, lecz w tym okresie zaproponowane jej stanowisko uległo likwidacji w związku z restrukturyzacją.

Na podstawie swojej skargi skarżąca wnosi o odszkodowanie za poniesioną szkodę. Przywołuje naruszenie ogólnych zasad: uzasadnionych oczekiwań, pewności prawnej, dobrej wiary, uzasadnienia, przejrzystości, zasady „patere legem quam ipse fecisti legem”, obowiązku dobrej administracji, prawa do bycia wysłuchanym, obowiązku staranności oraz interesu służby.

—————

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2005 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji

(Sprawa T-344/05)

(2005/C 281/56)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka [Przedstawiciel(-e): Ioannis Kalkiás, Eleni Svolopavlou]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności lub zmiana zaskarżonej decyzji Komisji z dnia 15 lipca 2005 r., wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze zaskarżonej decyzji Komisja dokonując rozliczenia rachunków na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 729/70 ⁽²⁾ wyłączyła z finansowania wspólnotowego różne wydatki Republiki Greckiej w sektorze premii za zwierzęta — za ekstensyfikację, owoców i warzyw oraz roślin uprawnych.

Skarżąca żąda stwierdzenia nieważności tej decyzji, podnosząc przede wszystkim, że cała procedura rozliczania rachunków jest nieważna z powodu naruszenia art. 7 rozporządzenia nr 1258/1999 ⁽³⁾ w związku z art. 8 rozporządzenia nr 1663/1995 ⁽⁴⁾, ponieważ konsultacje i kontakty dwustronne pomiędzy skarżącą a Komisją nie miały za przedmiot również konkretnego oszacowania wydatków, które miały być wyłączone, poza tym wydatki, które zostały wyłączone, są wcześniejsze od okresu 24 miesięcy poprzedzających pisemne zawiadomienie ze strony Komisji. Zdaniem skarżącej okres 24 miesięcy biegnie od chwili dużo późniejszej niż przyjmuje Komisja.

Jeżeli chodzi o korektę w wysokości 100 % premii za ekstensyfikację, skarżąca podważa ocenę Komisji dotyczącą okoliczności faktycznych i zarzuca jej błąd w ustaleniach faktycznych i niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji. Skarżąca utrzymuje ponadto, że zastosowanie korekty w wysokości 100 % narusza wytyczne dokumentu Komisji VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r., jest bezzasadne i w sposób oczywisty nieproporcjonalne, ponieważ wykracza poza prawidłowe wykonanie uprawnień dyskrecyjnych Komisji.

W odniesieniu do korekty w sektorze roślin uprawnych skarżąca podważa ocenę Komisji, że miało miejsce naruszenie rozporządzenia nr 3508/1992 ⁽⁵⁾ w odniesieniu do zakwalifikowania działek rolnych. Uważa ona ponadto, że przestrzegano w całości wymogów art. 15 rozporządzenia nr 2419/2001 ⁽⁶⁾, jeżeli chodzi o kontrole administracyjne i kontrole na miejscu. Ponadto skarżąca podnosi brak uzasadnienia i naruszenie zasady proporcjonalności.